

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 256/04-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. augusta 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Petra Laurova, bytom H., ktorou namietal porušenie svojich základných práv rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom č. k. 4 C 242/01-35 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12 Co 1194/01 zo 14. júna 2001, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Petra Laurova o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. júla 2004 doručená sťažnosť Petra Laurova, bytom H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich bližšie neuvedených základných práv rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) č. k. 4 C 242/01-35 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 12 Co 1194/01 zo 14. júna 2001.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal okresnému súdu žalobu o neplatnosť výpovede z dôvodu nadbytočnosti. Okresný súd rozsudkom č. k. 4 C 242/01-35 návrh zamietol a uložil navrhovateľovi (v konaní pred ústavným súdom

sťažovateľovi) zaplatiť odporcovi trovy konania jeho právneho zástupcu. Krajský súd rozsudkom sp. zn. 12 Co 1194/01 zo 14. júna 2001 potvrdil rozsudok okresného súdu a zaviazal navrhovateľa zaplatiť odporcovi trovy odvolacieho konania.

Sťažovateľ žiadal voči týmto rozsudkom začať „konania mimoriadneho dovolania“, pretože je toho názoru, že boli porušené jeho práva. Podrobne opísal priebeh svojho zamestnania v Slovenskej Banskej, s. r. o., so sídlom v Hodruši – Hámroch, a uviedol, že rozviazanie pracovného pomeru bolo účelové a zamestnávateľ sa snažil obísť kolektívnu zmluvu a nevyplatiť mu odstupné. Žiadal, aby ústavný súd preskúmal všetky skutočnosti a zrušil rozsudky okresného súdu a krajského súdu a nariadil nové konania alebo rozhodol on sám.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na takéto nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Podľa zistenia ústavného súdu rozsudok okresného súdu sp. zn. 4 C 242/01 zo 6. apríla 2001 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 12 Co 1194/01 zo 14. júna 2001 nadobudol právoplatnosť 3. augusta 2001.

Sťažnosť, ktorou sťažovateľ namietal porušenie svojich základných práv oboma citovanými rozsudkami, bola ústavnému súde doručená 26. júla 2004.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súde doručená po uplynutí lehoty stanovenej pre podanie sťažnosti v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na túto skutočnosť bola sťažnosť odmietnutá ako oneskorene podaná podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Sťažnosť nespĺňala ani zákonom požadované náležitosti, ale ani ich prípadné doplnenie by neodstránilo prekážku uplynutia lehoty na podanie sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. augusta 2004